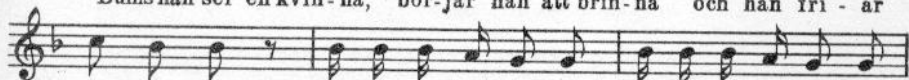

145. Stackars Olson!*

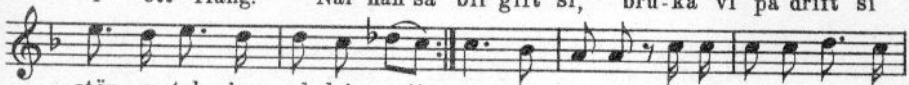
Moderato.

I - bland al - la män - ner, som jag sett och kän - ner, va' allt Ol - son
Bums han ser en kvin - na, bör - jar han att brin - na och han fri - ar

num - ro ett. Men det får jag sä - ga, rik - tigt är - ligt sä - ga,
i ett fläng. När han så bli gift si, bru - ka vi på drift si

stör - re tok jag al - drig sett.
sjung - a föl - jan - de re - fräng: Stac - kars Ol - son, hardu va - rit fram - me

*Med tillstånd av *Carl Johnns Musikförlag*, Stockholm.

Första frun han hade,
 knappt "ajöken" sade,
 förr'n hon rymde sent en natt.
 Stackars Olson sörjde,
 länge dock ej dröjde,
 förrän han en annan "tatt".
 Hon var idealet,
 men det gick dock galet,
 som, tyvärr, det hänt mång' man.
 Se, vår Herre tog'na,
 Olson, sörjde nog'na,
 men så tog han sej en ann'...
 :- Stackars Olson etc.

Tredje frun som första,
 efter frihet törsta'
 och for till Amerika't.
 Men si hennes syster,
 glad och fri och yster,
 snart som fru i huset satt.
 Ett tu tre var stugan
 tom igen och "frugan"
 hade följt sin syster åt.
 Och vi kunde alla
 åter börja tralla,
 samma gamla, nötta låt:
 :- Stackars Olson etc.

Tror ni att det bota'n
 — akta dej för sota'n! —
 Snart kom Olson till sitt hem,
 och vid ena armen,
 lång och smal som tarmen,
 "hängde" hustrun numro fem.
 Hon var le som trolla,
 den fick han behålla,
 hon är seg som en giraff.
 Hon sa' ej adjö hon,
 hon vill inte dö hon,
 hon blir Olsons syndastraff...
 :- Stackars Olson etc.

(1907)